

[Kai Moltke.]

traktat (eller aftaler) omgående må sættes ud af kraft efter de stedfundne grove misbrug, der har udsat dele af Grønlands befolkning for uoverskuelige risikomomenter.

Minister for nedrustningsspørgsmål K. Helveg Petersens svar (15. juli 1968):

Jeg bekræftede i folketinget, at det var en selvfølge, at folketinget ville blive informeret, når resultatet af de dansk-amerikanske drøftelser om Thulesagen forelå. En sådan information er givet den 31. maj — samme dag som folketinget hjemsendtes — idet udenrigsministeren denne dag, i forbindelse med afslutningen af de dansk-amerikanske drøftelser, i det udenrigspolitiske nævn gav en, udførlig redegørelse for disse drøftelsers forløb og resultat. Jeg understreger i denne forbindelse, at det bl. a. er det udenrigspolitiske nævns funktion på folketingets vegne at modtage sådanne udførlige udenrigspolitiske redegørelser af særlig karakter.

Det afgørende i sagen må være det resultat, der er kommet ud af drøftelserne. Information herom har offentligheden fået i udenrigsministeriets pressemeddelelse af 31. maj 1968, der forinden var forelagt det udenrigspolitiske nævn på det ovennævnte møde. Pressemeddelelsen havde følgende ordlyd:

„På baggrund af flyveulykken ved Thule instruerede regeringen ambassadøren i Washington om over for den amerikanske regering at rejse spørgsmålet om sikring af, at dansk atompolitik som angivet i folketingets motiverede dagsorden af 8. februar 1968 opretholdes i Grønland.

Under drøftelserne har ambassadøren bekræftet Danmarks atompolitik som udtrykt i folketingets dagsorden, hvorefter der ikke må oplagres kernevåben i Grønland eller flyves med sådanne våben i grønlandsk luftrum.

Der findes som tidligere meddelt ikke kernevåben i Grønland, og overflyvning af Grønland med sådanne våben finder ikke sted.

Resultatet af drøftelserne i Washington skaber overensstemmelse mellem forsvarsaftalen af 1951 og dansk atompolitik og dermed folkeretlig sikkerhed for, at denne politik respekteres i Grønland.“

Af *Albertsen* til finansministeren (11. juli 1968):

„Hvad agter ministeren at gøre for at afhjælpe turisterhvervets stigende vanskeligheder?“

Begrundelse.

Igennem de seneste år har turisterhvervet med stort talent tilkæmpet sig en smuk placering i det danske erhvervsliv og har derved fået en stærkt voksende indflydelse på vore valutaandtægter.

Dette har skabt stor beskæftigelse og gode indtægter for mange lønmodtagere og erhvervsdrivende. Denne udvikling synes nu standset som følge af de voksende udgifter, senest i form af forhøjelsen af merværdiafgiften. Derved er erhvervet blevet vanskeligere stillet over for den udenlandske konkurrence, og antallet af turister er i denne sommer stærkt faldende.

Jeg vil opfordre finansministeren til, på baggrund af den skete udvikling, snarest at optage forhandlinger med de berørte erhvervsinteresser for at søge arbejds- og konkurrencevilkårene lettet for hele branchen, herunder særligt iagttage en ophævelse af restaurationsafgiften.

Finansminister *Poul Møllers* svar (17. juli 1968):

Det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, at hr. *Albertsen* har merværdiafgiften og restaurationsafgiften i tankerne, når han spørger mig om, hvad jeg agter at gøre for at afhjælpe turisterhvervets stigende vanskeligheder. Sager vedrørende turistvæsen er jo heller ikke mit, men handelsministerens område.

Jeg skal ikke her midt i turistsæsonen komme ind på en vurdering af hotel- og restaurationsbranchens økonomiske forhold, men dog bemærke, at vanskeligheder for branchen ikke alene skal ses på baggrund af de danske afgifter, men at man også må tage andre landes rejserestriktioner og finanspolitiske stramninger i betragtning. Der tænkes her bl. a. på USA og England, hvorfra vi traditionelt har mange turister.

Med hensyn til merværdiafgiften skal jeg nævne, at det folketingsudvalg, der behandlede lovforslaget om forhøjelse af momsen fra 10 til 12½ pct., henstillede til regeringen, at spørgsmålet om en eventuel ophævelse af